

Collegial-Tidende for Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

No. 21. Den 22de Mai 1813.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede er Redacteur, Forlægger og Udgiver af denne
Tidende:

Peter Johan Monrad,

Conferentsraad og Deputeret i det danske Cancellie.

Lovgivning.

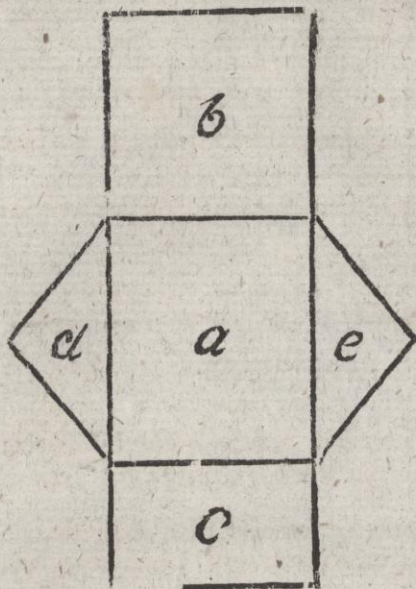
Placat,

angaaende hvad der skal iagttages ved og i Anledning
af Pengesforsendelser med den norske Brevpost.

Da den Sikkerhed, som har været Diemedet med
de ved Placaten af 24de Novbr. 1804 givne Be-
stemmelser, ikke ganske er opnaaet for de Bancobreve
og Pakker, som forsendes med den norske Brevpost;
saa blive disse Bestemmelser herved deels gjentagne
og deels noiere fastsatte og ubvidede saaledes:

1) De Bancosedler, som skulle forsendes med
bemeldte Post, blive aldeles at indpakke saaledes,
som bemeldte Placat bestemmer, nemlig: Først boies
et firkantet Stykke Papiir af behørig Størrelse om-
kring

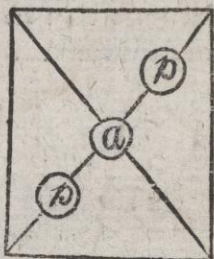
Fring dem, saa at det's Ender paa alle fire Sider næsten naae heelt over dem; herpaa lægges denne

Pakke i en Convolut, som naar den udfoldes, har den ved Siden staaende Form; Stykket *b*, som maae være lige, eller næsten ligesaa stort, som *a*, lægges først over, derpaa *c*, som ikke maae naae længere end til midt paa

a, og tilsidst *d* og *e*; *c* lækkes først paa *b*, og *d* og *e* paa *b* og *c*. Dernæst sættes først Affsenderens Segl i Midten, og endelig, i dennes eller Overbringerens Nærværelse af Postmesteren, Postexpediteuren eller Postaabneren i egen Person, Postseglet paa begge Sider af hiint Segl, saa at alle tre Segl komme til at staae i en skaarpe Linie. Saaledes er-

hol-

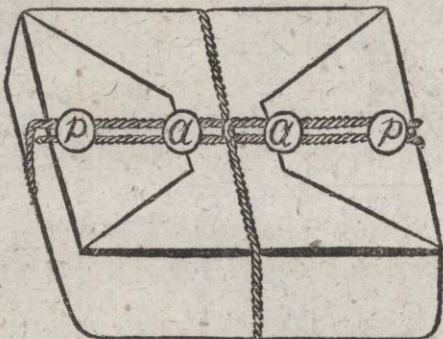

holder Brevet vedstaaende Figur, hvor *a* betyder Af-senderens Segl og *pp* Postseglene.

2) Naar Bancoseblernes Mængde er saa stor, at et heelt Ark Papiir af sædvanlig Størrelse ikke er til-

strækkelig til deres Indpakning efter foranstørte Forskrift, saa skulde de fordeles i flere Pakker, hvoraf hver enkelt indlægges i Papiir, og da enten convolutteres og forsegles hver særskilt Pakke for sig saaledes som foreskrevet er, eller og de emballeres alle i Pakpapiir, Vordug eller Lærred, og hele Pakken tilbindes fast med stærkt Seilgarn over Kors, saaledes at Forsiden af Pakken først lægges paa Midten af Seilgarnet, hvormed slaes en enkelt Knude paa den modsatte Side af Pakken, og omvindes da atter paa Kors med en dobbelt fast Knude paa Forsiden; hvorved er at iagttage, at Seilgarnet maa være uskadt, og ingenlunde sammenknyttet, og at beggends Ender, naar de fra Midten af, hvor Knuden er slaaet, lægges hver til sin Side langs med Pakken, maae naae saa langt som denne er; dernæst foresættes Afsenderens Segl i nogen Afstand fra Knuden paa begge Sider af denne Flades længere Linie, og Postseglet anbringes saa yderlig som skee kan; dog at Enderne af Seilgarnet, hvormed Knuden er slaaet,

flaaet, blive tilsyne, efterat de anordnede Segl ere
paatrykte Seilgarnet, som herstaaende Figur nærs

mere udviser. I Tilfælde af, at Affsenderens Segl
ei kan erholdes, da foresættes Postseglet ogsaa paa
de Steder af Brevet eller Pakken, hvor saadant her
er foreskrevet. Affsenderen skal levere det Pakpa-
piir, Bordug eller Lærred, som bruges ved Indpak-
ning, det Seilgarn, som behøves til Sammenbinding,
og Lakket til samtlige Segl, hvilket alt maa være
forsvarlig godt, i andet Fald bør han give Postcon-
toiret, Postexpeditionen eller Postaabneriet en billig
Godtgjørelse, naar Samme leverer det Manglende.

3) Den her foreskrevne Forsegling gjælder imidi-
lertid ikkun for de Bancobreve, som forsendes imel-
lem Postcontoirerne indbyrdes, og fra et Postaabne-
rie til et andet, uden at passere gennem noget Post-
contoir eller nogen Postexpedition; men hvor det
Sidstnævnte finder Sted, nemlig: at de sendes fra
et

et Postaabnerie, for at passere gjennem et Postcontoir eller Postexpeditionssted, der skal vedkommende Postaabner, efterat have tallet Pengene, og befundet Convolutten saaledes som her er bestemt lægges det, eller, om der er flere flige Breve, samtlige i en Convolut, og forsegles denne saaledes, som her er foreskrevet, med Postaabneriets Segl, og adressere Samme til vedkommende Postcontoir eller Postexpedition, hvor Pengene eftertælles, og Bancobrevene eller Pakkerne forsynes med Contoirets 3de Segl paa anordnet Maade.

4) Bancobreve, som ere anderledes couverteede, end her er fastsat, eller Pakker med Bancosedler, som ere paa anden Maade emballerede, maae ikke af nogen Postbetient, være sig Postmester, Postexpediteur eller Postaabner, modtages til Forsendelse med Posten, forinden de befundne Mangler ere rettede, og saafremt Saadant afhjelpes paa Contoiret, saa maa Ufsenderen derfor erlægge en billig Godtgjørelse.

5) I øvrigt berøber det endnu, som hidtil, paa Ufsenderne selv, om de paa Postcontoirerne ville være deres Breve enten uforseglede, og der lade Pengene eftertælle, eller de vilke afgive dem forseglede i en efter forestaaende Forskrift indrettet Convolut eller Pakke. I sidste Fald forventes, at Ufsenderne for deres egen Sikkerheds Skyld indbrette deres Breve og Pakker med Bancosedler saaledes som her er foreskrevet, og paalægges det da kun Postmesterne, at de nøie

noie paasee, at der i Henseende til den udbortes Form ingenlunde finder nogen Afvigelse Sted fra den her givne Forfkrift; naar Breve eller Pakker afgaae under egen Forsegling, maa ei heller forsømmes, at Postseglet, som ovenfor foreskrevet, ogsaa hostrykkes, og i Dverbringerens Nærværelse de Ord tilføies: "under egen Forsegling" og indstaaer Postvæsenet i Henseende til saadanne Breve og Pakker ikke for videre, end at Brevet eller Pakken ubeskadiget udbleveres fra sidste Postcontoir, Postexpeditionssted eller Postaabnerie, hvortil Samme med Posten er ankommen. Derimod skulle altid Pengebrevene indleveres aabne til Postaabnerierne, paa det samme kunne eftertælles, og derefter, som foranført, coverteres og forsegles.

6) I Henseende til de Breve og Pakker, hvis Eiere opholde sig paa Stedet, eller som afhente dem, hvor de udtages af Posten, er at iagttage, at disse ikkun maae afgives imod fyldestgjørende Qvittering, og har Modtageren, forinden han udstæder Denne, at aabne og eftersee Brevet eller Pakken, enten hvor de saaledes afhentes, eller naar de ombringes, i Postbudets Paasyn. Saafremt denne Forsigtighed forsømmes, saa kan ingenlunde reflecteres paa, om siden skulle føres Anke over en eller anden befunden Mangel. Desuden har Modtageren ved Aabningen af saadanne Breve eller Pakker at iagttage, at han saameget mueligt lader Seglene ubeskadigede, paa
han

det at disses Tilstand i mødende Tilfælde nøiagtig kan oplyses.

7) I Henseende til saadanne Breve eller Pakker, som ere bestemte udenfor Posttouden, da staaer Postcassen i Overeensstemmelse med Placaten af 1ste Juni 1802, dens 3die Punkt, ei længere til Ansvar for Samme, end til de ere komne til det sidste Postcontoir, Postexpeditionens: eller Postaabnersted, hvorfra Eieren selv maa besørge dem afhentede og der iagttage de her givne Forskrifter.

8) I øvrigt, ligesom bemeldte Placat fremdeles bliver gjeldende for de Bancobreve og Pakker, som forsendes med den norske Express, saaledes forbliver det og ved den i Sammes 4de §. givne Bestemmelse, at ingen Bancosedler maae forsendes med den norske Brevpost, med mindre Uffenderne anmelder for vedkommende Postbetient saadanne Summers Beløb eller Værdie. Hvilket til alle Vedkommendes Efterretning og Iagttagelse herved bekjendtgjøres.

Generalpostdirectionen, den 14de Mai 1813.

Placater for begge Riger.

Hs. Majestæt Kongen har, paa det Kongelige Finants-Collegiums derom gjorte allerunderdanigste Forestilling, behaget under 30te Marts sidstleden allernaadigst at resolve: „at der af Verelobligationer kan stipuleres 5 Procent Rente i Solv værdie og 6 Procent Rente i Navneværdie. Hvilket herved kundsgjøres

gjøres til alle Vedkommendes Efterretning og aller-
underdanigste Efterlevelse.

Det Kongl. danske Cancellie, den 27de April 1819.

Det har behaget Hs. Majestæt Kongen, under
7de f. M., at afgive følgende allerhøjeste Resolution,
der, ved Patent fra det Kongelige Slesvig-Holsteens-
ke Cancellie af 9de f. M., er bekendtgjort for Her-
tugdømmerne. 1) De i Forordningen af 5te Jan.
d. A., om Forandring i Pengevæsenet, indeholdte
Forskrifter, angaaende saadanne Kapitalbetalinger i
Species eller Slesvig-Holsteenskt Courant, som for-
falde i en af de sædvanlige Betalingsterminer, skulde
ogsaa anvendes paa de Kapitalbetalinger, som forfal-
de i en, imellem Contrahenterne alene vedtaget, og
førend den 1ste August d. A., indtreffende Beta-
lingstermin, hvilket skal gælde, saavel om Udbeta-
ling af Kapitaler, der udlaaes, som om Tilbagebe-
taling af allerede skyldige Kapitaler. 2) Ligeledes
skulde Forordningens Forskrifter, i Henseende til de
Betalinger, som forfalde i de sædvanlige Terminer,
anvendes paa Bestemmelsen i §. 48, i Henseende til
de, efter Juni Maaned 1812, oprettede Kjøbecon-
tracter, om faste Ejendomme, ved hvilke Betalingen,
førend den 1ste Aug. d. A., er betinget i klingende
Mynt. 3) Ovennævnte Forordnings Bestemmelser i
Henseende til de Kapitalbetalinger, som forfalde i den
første,

første, efter Forordningens Bekjendtgjørelse, indtræf-
fende sædvanlige Termin, skulle ligeledes anvendes i-
Henseende til de, efter Forordningens Bekjendtgjøs-
relse, opsatte Kapitaler, saaledes, at de af Skyldne-
ren opsatte og, førend den 1ste August d. A. forfalde-
ne Kapitaler, skulle, naar Skyldneren vil betale Sam-
me, erlægges i den betingede Myntsfort, efter For-
skrivelsernes Indhold, dog at det staaer Skyldneren
frit for at tilbagekalde den skeete Opsigelse, naar han
inden 4 Uger, efter denne allerhoieste Resolutions
Bekjendtgjørelse, anmelder Saadant. Hvilken aller-
hoieste Resolution, ifølge senere Kongelig Befaling,
herved, med Hensyn til de Forpligtelser i Species
eller Slesvig-Holsteenskt Courant, som i Kongeriget
ne maatte finde Sted, bekjendtgjøres til alle Vedkom-
mendes Efterretning og allerunderdanigste Efterle-
velse.

Det Kongl. danske Cancellie, den 5te Marts 1813.

Placat for Kjøbenhavn.

Hs. Majestæt Kongen har under 19de denne
Maaned behaget allernaadigst at resolve: „at Taxten
paa Smør her i Staden indtil videre skal være op-
hævet;“ og ligeledes, „at intet Smør maae for-
bruges i Sæbesyderierne, med mindre det først er
blevet Politiet foreviist, og af Samme erklæret for
uspiseligt, ligesom og de Vedkommende for Politis
mesteren bør gjøre Rede for Aarsagen til Smørrets
For-

Fordærvelfe. Overtrædelse af dette Bud straffes med Mulet fra 20 til 50 Rddlr. for hver Tjering Smør." Hvilken allerhøieste Resolution herved kundgjøres til alle Bedkommendes Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

Det Kongl. danske Cancellie, den 20de Mai 1813.

Blandede Efterretninger.

Bedkommende har for Cancelliet andraget, at have hos en Mand, imod 2den Prioritet i et Gods, indestaaende en Kapital af 60,000 Rdlr. D. C., hvilken af Debitor i 11 Decembers Termin 1809 er oppebaaret saaledes, at han for 16000 Rdlr. udstedte sin Obligation, men for de øvrige 44,000 Rdlr. til haandsaaet Pant overgav Creditor adskillige Kongelige Obligationer, hvorhos Debitor forpligtede sig til i 11 Decbrs. Termin 1810 for den hele Sum at udstede sin Pante-Obligation, imod at erholde de deponerede Obligationer tilbage. Videre er andraget, at, da denne under 21 Decbr 1810 udstedte Obligation skulde omskrives til Rigsbankpenge, har Creditor formenet, at Saadant burde skee i Forhold til den Tid, da Kapitalen først af Debitor blev oppebaaret, men at Denne har paastaet, at Omfrevningen burde skee efter Pante-Obligationens Datum, hvorfor Creditor over denne Sag har forlangt Cancelliets Resolution. Collegiet har derpaa svaret, at hvad de 16000 Rdlr. angaaer, hvorfor Debi-

Debitor under 11 Decbr. 1809 har udstedt en Obligation, der er indfriet ved den senere Pante-Obligation af 21 Decbr. 1810, da er det efter Cancelliets Formening utvivlsomt, at disse, i Folge Forord. af 5 Jan. sidstl. dens 23 §. sidste Membrum, bør omskrives i Forhold til førstnævnte Datum; og da de tvende Cancelliet tilfillede Breve af 11 Decbr. og 12 Decbr. 1809 synes at udvise, at Debitor til samme Tid ogsaa har bekommet de 44000 Rdlr., og derfor givet Creditor offentlige Papirer til Sikkerhed, som han igjen til 11 Decbr. 1810 skulde modtage som Valuta for bemævnte 44000 Rdlr., for hvilken Sum og de ovenfor nævnte 16000 Rdlr. det var, han udstedte sin Pante-Obligation af 21 Decbr. 1810, saa skjøntes ikke rette-re, end at Creditors Paastand, med Hensyn paa den hele Kapital er aldeles overeensstemmende med Grund-sætningerne i Fr. af 5 Jan. d. A. Dog forbehol-des Vedkommende at lade Sagen afgjøre ved Dom-stolene.

I Anledning af Forord. af 5te Jan. d. A., har Cancelliet modtaget følgende Forespørgsler: 1) naar nogen i sidstafvigte Mars Juni Termin har kjøbt Varer, som ere accorderede at betales i dette Mars Juni Termin, om da Debitor er pligtig til efter Frds. §. 31 at betale den accorderede Sum inden 4 Uger

Uger efterat den er krævet, eller, i Mangel af Betaling, til at lade Samme omskrive til Rigsbankpenge: 2) om saadan Gjeld, naar den er omskrevet til Rigsbankpenge, alligevel skal betales til den accorderede Termin: 3) naar Nogen er en Kapital skyldig efter Revers, som er accorderet at betales i Juni Termin d. A., og Creditor ikke, efter Debtors Anmodning, betids vil erklære sig, om han vil have Gjelden udbetalt, eller lade den omskrive saaledes, at Denne kunde have 3 Maaneders Frist til at disponere paa anden Maade over den Kapital, som til Afbetalingen var bestemt, om da Creditor ikke er pligtig til at modtage Betaling. Collegiet har derpaa svarret til 1, at det holder for, at allerhoistbemældte Frds. §. 31 har Hensyn til en allerede forfalden Gjeld, og at Man derfor ikke skjonner rettere, end at de i Artiklen fastsatte 4 Uger, in casu quæstionis, ei kunne regnes førend fra næstkommende 1ste Juni Termin; til 2: at, naar saadan Regnings Gjeld er omskrevet til Rigsbankpenge, skal dermed efter den udtrykkelige Forskrift i bemældte §. 31, i alle Maader forholdes som med de i Forords. §. 23 ommældte Gjeldsbreve, hvoraaf følger, at ogsaa den 26 §. bliver anvendelig, saa at Creditor ikkun kan fordrø Betaling i Overensstemmelse med Samme; til 3: at, da Frds. §. 28 giver Creditor $\frac{1}{2}$ Aars Betænkningstid til at afgjøre, hvad enten han vil lade Gjelden omskrive eller fordrø den udbetalt, saa kan

Kan den omhandlede Indskrænkning heri ingenslunde paalægges ham. I øvrigt forbeholdes Vedkommende at lade disse Spørgsmaale afgjøre ved Domstolene.

En Mand har for Cancelliet andraget, at hans Hustru, ved en anden Mand's Testament af 3 Febr. 1810, er indsat som Universalarving, og at han, som en Følge heraf, blev Eier af den afdøde Testators Huus, hvori indestod 5000 Rdlr. af Brandkassens Penge; at han, under 22de Febr. 1810, anmeldte sig ved Brandforsikringen som Husets nye Eier, og betalte siden Renterne af den i Huset staaende Sum, uden at nogen ny Obligation blev udstedt, samt at Brandforsikringen nu, i Anledning af Fr. af 5te Jan. sidstleden, har paastaet Gjelden omskrevet til Rigsbankpenge efter sin Vilde mod Daler for Daler, hvorimod han har formenet, at Forordningens §. 35 her maatte være anvendelig og Omskrivningen derfor skee efter den Tid at regne, da han lod sig indskrive som Husets nye Eier og erholdt sin Police paategnet, hvorfor han har forespurgt, om ikke denne hans Formening var vel grundet. Collegiet har derpaa svaret, at, da Spørgerens Rone har erhvervet den her omhandlede Egen- dom som Universalarving efter Testator og altsaa maa betragtes som een Person mod ham, saa skjønnes ikke, at den allegerede §. 35 her kan være anvendelig, men den i Huset staaende Sum maa uden tvivl tilsvares efter den derfor udstedte Obligation

Datum; bog at vedkommende* forbeholdes at lade Sagen afgjøre ved Domstolene.

Fra en Præst har Cancelliet modtaget en Forespørgsel, om ikke den ham for forrige Aar tilkommende Tiende-Afgift, som, i Følge en i Aaret 1798 indgaaet Tiendeforening, beregnes i Korn, som betales med Penge efter et Middelstal af 10 Aars Kapitelstærter, bør erlægges paa den i Forordn. af 5te Jan. d. A., §. 37, fastsatte Maade, samt hvormange danske Courant-Sedler, der bør svares for hver Rddlr. S. B. Collegiet har derpaa svaret, at, da Tiende-Afgiften i den af ham paaberaabte Tiendeforening ei er bestemt til noget vist i dansk Courant, men er betinget i Kornværdie efter et Middelstal af 10 Aars Kapitelstærter, saa er §. 37, i Forordn. af 5te Jan. d. A., ikke anvendelig i dette Tilfælde. Dog overlades det Vedkommende at lade Sagen afgjøre ved Domstolene.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 11te Mai er Byfoged, Byeskriver og Postmester i Saxkiøbing C. Hartman udnævnt til virkelig Cancellieraad. Høiesterets-Advocat H. Billested til Justitsraad. Den 18de Mai Landvæsenscommissair i Aarhus Amt samt Rystmilicebefalingsmand M. C. Kjerulf til Stiftsrevisor i Aarhus Stift.

Under det Hlesvigholstenske Cancellie: Den 30te April er Frue J. A. Rumohr confirmeret som

valgt Priorinde for Frøkenklosteret i Preetz. Subrector H. Dohrn i Kiel udnævnt til Rector ved Skolen i Meldorf. Volonteur i Rentekammeret H. A. F. Wittroß til Undercancellist i det flensburgholsteenske Cancellies Registratørcontoir. Præst i Schlichting i Nord-Ditmarsken L. M. Griebel confirmeret som valgt Præst i Wardes under Segeberg Provstie. Diaconus i Langenhorn A. Böckmann ligeledes som valgt Diaconus i Loit under Apenrade Provstie. Den 5te Mai Justitiarius ved Godset Wandsbek C. H. Witt ligeledes til Justitiarius for det adelige Gods Wallingsbüttel.

Under Rentekammeret: Den 28de April er Major J. v. Mosgaard, efter Ansøgning, i Naade entlediget fra sin Post som constitueret Fourageforvalter ved Blakier Skandses Hemagazin, og Chefen for Garnisonscompagniet paa Blakier, Capitain C. F. v. Hagemann, tillige udnævnt til constitueret Fourageforvalter ved bemældte Skandses Hemagazin. Den 5te Mai Amtsforvalteren for Ringkøbing Amt, H. N. Møller, i Naade entlediget fra sit Embed, og har Kammeret, i Følge allerhøieste Resolution af samme Dato, constitueret Fuldmægtig i Contoiret for Ibsstedskattens Regulering, Levinson, til for det første i Vacancen at forestaae bemældte Amtsforvalterembed.

Under Directionen for Universiteterne og de lærde Skoler: Under 29de April d. A. er allernaadigst bestemt, at Etatsraad, Ridder Treschow, ved sin Afreise herfra til den ham ved det norske Universitet

forundte Professorpost, vedbliver at være Medlem af Directionen i alle de Sager, som angaae det norske Universitet og det lærde Skolevæsen i Norge, at ham i denne Egenkab forbeholdes det Sæde og den Anciennitet, han for nærværende Tid har i Directionen, samt at han under sit Ophold i Norge beestaaer, som brevveksende Medlem, i Directionens Forretninger, ved skriftligen at nedsende sine Betænkninger.

Under Oeconomie- og Commerce-Collegiet:

Den 26de Marts er Huusfoged og Befalingsmand i Kiel, G. C. Hofmann, udnævnt til Branddirecteur i Kiel, Bordesholm og Cronshagen Amt. Den 23de April, Kjøbmand Buch i Ringkjøbing til Agent med Rang No. 1 i 7de Klasse. Den 8de Mai er Fuldmægtig H. P. Nissen, i Brandforsikrings-Contoiret for Landbygningerne i Danmark, i Naagde entlediget; Fuldmægtig i Brandforsikrings-Contoiret for Kiøbstæderne i Danmark og Norge, Commerce-Secretair C. Luno, udnævnt til Bogholder og Revisor i dette Contoir. Første Copiist i bemeldte Contoir, D. C. Winther, til Fuldmægtig i Commerce-Secretair Lunois Sted. Første Copiist i Brandforsikrings-Contoiret for Landbygningerne i Danmark, L. J. Holm, til Fuldmægtig i dette Contoir. Student S. L. Heise, til 2den Copiist i førstnævnte, og C. J. Holm, i sidstnævnte Contoir.

Under Kanal-, Havne- og Jys-Directionen:

Den 15de Mai er Volontair J. H. Rathschach udnævnt til Copiist under denne Direction.